

Rond het huis is er plek voor een bostuin vol schaduwplanten.

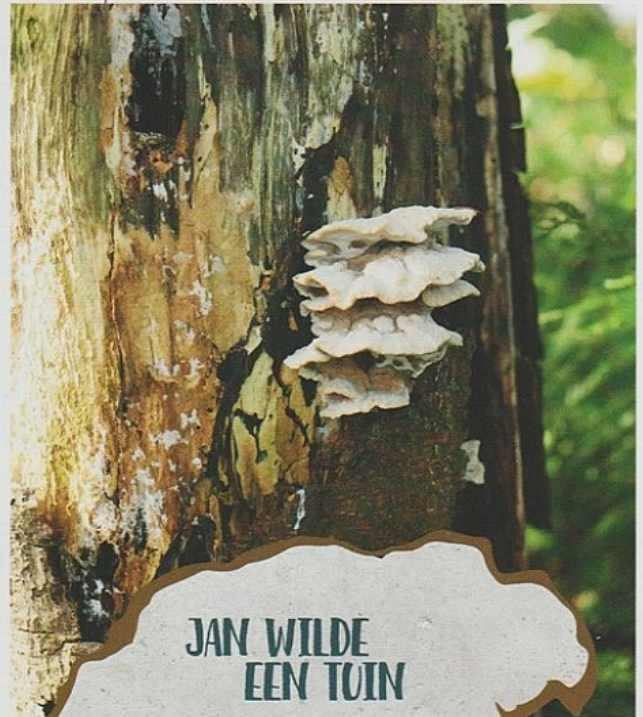
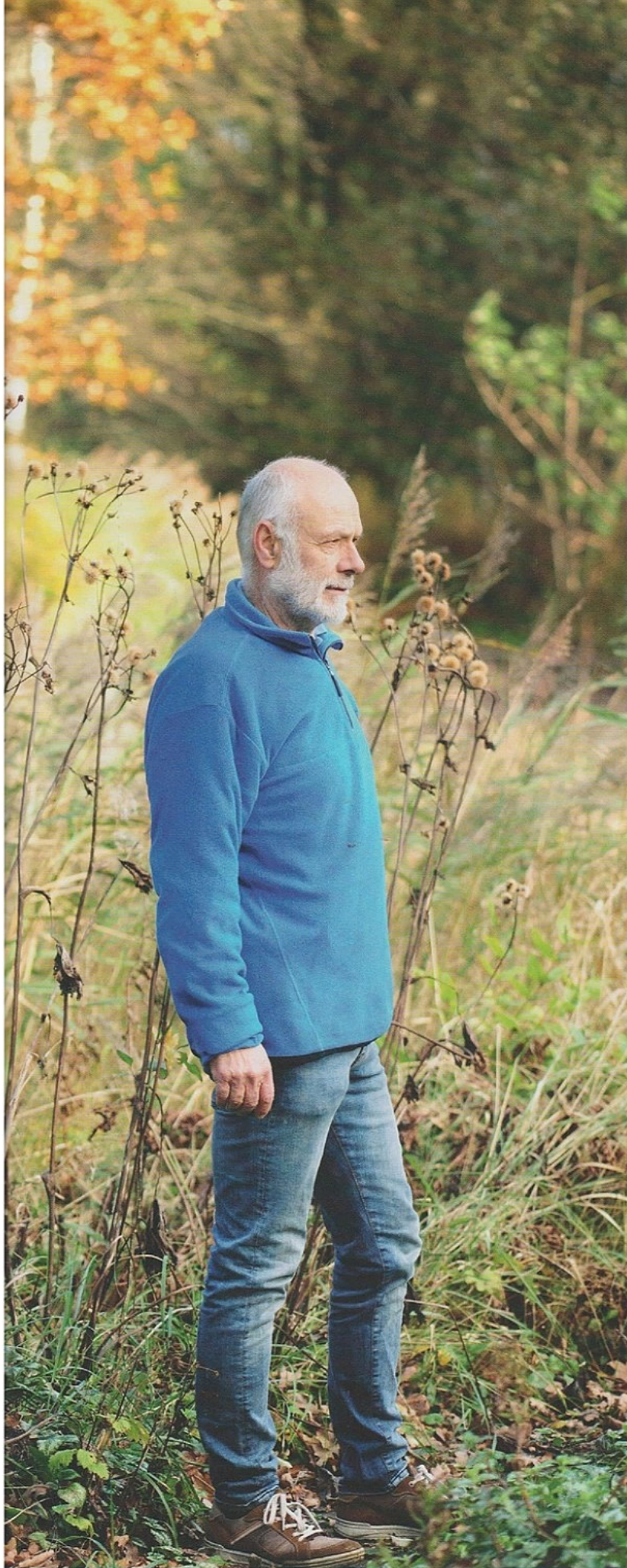
wil ik hem niet hebben.” De combinatie van wilde planten en grote pollen weelderige cultuurplanten geeft een gevoel van een tuin die ‘omarmt’. Sommige paden zijn zo vol gegroeid dat de tuin zich achter de bezoeker sluit, alsof hij er nooit is langsgekomen. “Veel mensen vinden deze tuin heel rustgevend”, vertelt Jan Willem. “Al zijn er natuurlijk ook mensen die het vreselijk vinden.”

LATEN GAAN

Helemaal handig is de overweldigende groeikracht in Jan Willems tuin niet. “Het inperken van de groeiers levert een flinke portie werk op. Niet alleen het onkruid moet ik onder controle zien te houden, ook bij veel cultuurplanten moet ik regelmatig ingrijpen. Anders houd je op den duur maar een paar soorten over.” Vanaf februari wordt er flink gewerkt om de wilde tuin enigszins in banen te leiden. Bijknippen, snoeien, wegtrekken en wieden. Maar vanaf mei is het wieden voorbij. Jan: “Dan is alles zo vol gegroeid, dan heeft het onkruid geen kans meer. Tot en met augustus blijf ik wel druk in de tuin. Maar vanaf september doe ik niks meer: dan laten we het gaan. Je zou bang kunnen zijn dat je daar het volgende jaar voor wordt gestraft met overvloedige onkruidgroei, maar het tegendeel is waar. We worden er juist voor beloond. Het is prachtig om te zien hoe de natuur de tuin dan echt

Jan: Het wilgenroosje blijft ook na het groeiseizoen mooi.

JAN WILDE EEN TUIN

De 8.000 vierkante meter grote natuurlijke tuin van Jan Willem Steenweg ligt in het Groningse Westerlee. De tuin is van april t/m augustus te bezoeken op afspraak. Prijs: € 2,50. Lezers van Landleven mogen op afspraak ook de tuin in november komen bewonderen.

Ontsluitingsweg 7
9678 TE Westerlee
www.janwildeentuin.blogspot.com

overneemt. Het zit vol met vogels. Puttertjes doen zich massaal tegoed aan de kaardenbollen in de tuin, barmsijsjes snoepen van de elenzaden. We genieten ook volop van het palet aan rood- en bruintinten en de mooie silhouetten die uitgebloeide planten achterlaten. Het zinken tuinhuis van Alex den Braver eist zijn plek in de tuin in de late herfst steeds meer op en kleurt prachtig bij de rode takken van de blauwe bes die ervoor staat. De tuin is nu op een heel andere manier mooi. Het is mijn doel om de natuur in deze tuin een plek te geven. Vooral in de koudere maanden zie je hoe goed dat lukt." 🍂

Ook in de late herfst valt nog goed te zien hoe de vaste planten manshoog de borders vullen.

*Natuurlijk tuinieren
in 'Jan wilde een tuin'*

**'JE GAAT
JE GANG EN
ziet wat er
ontstaat'**

Op 8.000 vierkante meter tuinieren is sowieso een uitdaging als je nog niet eerder een tuin had. Maar zo'n oppervlakte plant je ook niet zomaar vol. Jan Willem Steenweg kreeg in zijn tuin heel veel 'aanwaaiplanten' cadeau. Bovendien gedragen de 'normale' tuinplanten die hij zelf plantte zich ook als wilde planten. Het resultaat is een overdadige, weelderige tuin die de bezoeker omarmt.

Tekst ANGELA GROENBOS | Fotografie SIETSKA DE VRIES

UITERST LINKS

Het toegangshek met stoere brievenbus is een ontwerp van Alex den Braver.

LINKS Het zinken tuinhuis eist met zijn kenmerkende kleur een plek op in de novembertuin.

ONDER

De zaadbollen van de *Ligularia Palmatiloba*.

Het kronkelt, het wuift en het woekert. De tuin van Jan Willem Steenweg is geen voorbedachte tuin die volgens een minutieus uitgewerkt plan is opgezet. Jan Willem: "Het is een tuin die ontstaat in samenwerking met de natuur. Ik heb geen uitgebreid tuinontwerp gemaakt voor ik hier aan de slag ging. Het gaat vooral op gevoel. Dat is een heerlijke manier van werken: je hoeft er niet bij na te denken. Het komt allemaal vanzelf wel." In het centrum van de tuin ligt een enorme vijver, die Jan aanvankelijk wel goed uitdacht: "Van een zwembad in de voortuin hadden we een vijver gemaakt, maar die ging lek. We besloten toen een vijver in een weiland achter het huis aan te leggen, om de vissen te kunnen redden. Ik had bedacht waar de vijver moest komen, maar de graafmachine stuitte bij de aanleg op een dikke kabel. Op gevoel hebben we toen een nieuwe plek gekozen, verder van huis. De vijver kreeg een andere vorm en werd veel groter dan aanvankelijk bedacht."

ONKRUIDTOLERANTIE

Ook de paden verbinden niet klakkeloos de verschillende tuinonderdelen via de meest logische route. Jan Willem: "Ik heb alle tuinpaden iets uitgegraven. De route die ze volgen is daardoor heel organisch: als ik iets tegenkwam, zoals een oude boomstomp of dikke wortels waar

**HET KRONKELT,
HET WUIFT EN
het woekert**

Bijna alle planten rond de vijver zijn 'aanwaaiers'. Jan: "Met lisdodde, gele lis, Eupatorium, wilgenroosje, smeewortel en kattenstaart is het in de zomer een kleurrijk spektakel."

Een blaadje van kunstenaar
Sophia de Vries.

ik niet doorheen kon, dan moest ik een andere route kiezen. Dan sloeg ik af en gaat het tuinpad zo verder. De paden kronkelen daardoor alle kanten op. Dat is voor mij tuinieren met de natuur. Je gaat je gang en ziet wel wat er ontstaat." Ook de beplanting voelt onbedacht. Er is geen borderontwerp aan te pas gekomen. "Het grootste deel van de planten rond de vijver is spontaan opgekomen. Lisdodde, gele lis, Eupatorium, snoekkruid, wilgenroosje, smeewortel en kattenstaart: in de zomer levert het een feest van kleur op. We tuinieren hier op een dikke veenlaag die op zandgrond ligt en dit zat blijkbaar allemaal al in de grond. Sommige mensen noemen het onkruid, maar mijn onkruidtolerantie is behoorlijk hoog. Alleen het zevenblad hebben we eruit gehaald voor we hier gingen tuinieren."

WOEKEREN

De grond in het Groningse Westerlee is blijkbaar zo vruchtbaar, dat ook gecultiveerde planten groeien alsof het onkruid is. Jan Willem: "Natuurlijk is er ook plek in de tuin voor planten die ik zelf kies. Daar heb ik niet te veel ideeën bij: ik kies wat ik mooi vind. Ik denk ook niet te veel na over hun plek. Ik let wel wat op de bladvorm en de structuur van de plant, maar qua kleur mag bij mij heel veel. In de natuur zie je ook alles door elkaar, dus wat dat betreft maakt

‘MIJN
ONKRUID-
TOLERANTIE IS
behoorlijk
hoog’

Aan de augurkenstruik prijken in het najaar opvallende blauwe peulen.

De kaardenbollen trekken in het najaar puttertjes.

het niet uit. Niet elke plant slaat hier aan. Maar wat aanslaat, gaat woekeren. Floxen, Lysimachia, Monarda, geraniums, Persicaria en Salvia ontwikkelen zich al snel tot overweldigend grote pollen. Maar ook zogenaamd ‘moeilijke’ soorten als Ligularia tangutica en Podophyllum doen het hier geweldig. Sommige planten gaan zo goed dat ik weleens spijt krijg. Ik heb ooit een plantje heksenkruid neergezet en dat moet ik nu door de hele tuin weghalen. En ik vond springbalsemien zo leuk bloeien, dat ik ze een jaar allemaal liet staan. Het jaar erna heb ik er duizenden weggehaald, ze stonden werkelijk overal. Nu mogen ze alleen nog langs de buitenrand staan.” Ook ander ‘onkruid’ wordt een plek in die buitenrand gegund. “Brandnetel bijvoorbeeld. Een belangrijke waardplant voor veel vlinders en die hoort uiteraard in de natuurlijke tuin. Daarom krijgt hij wel een plek, maar in mijn borders